

المپیک دوباره عقب می افتد؟

پس از انتشار ویروس کرونا و جهانی شدن کووید ۱۹، خیلی زود صحبت هایی مبنی بر تعویق المپیک مطرح شد. موضوعی که ژاپنی ها سعی زیادی در دور ماندن از آن داشتند اما سرانجام تصمیم بر این شد که این بازی ها به سال ۲۰۲۱ موکول شود. اما حالا با پیشنهادی که رییس کمیته المپیک توکیو ارائه کرده است، احتمال اینکه این تورنمنت یک سال دیگر هم به تعویق بیفتد وجود دارد. طبق گزارش «دیلی میل» انگلیس، «یوشیرو موری» رییس کمیته المپیک ۲۰۲۰ توکیو پیشنهاد داده تا مسابقات المپیک از تابستان ۲۰۲۱ به ۲۰۲۲ به تعویق بیفتد. موری در مصاحبه خود عنوان کرد: «به نظر من خطر ویروس کرونا در سال ۲۰۲۱ رفع نمی شود و پیشنهاد من تعویق تا سال ۲۰۲۲ است. البته نخست وزیر ژاپن مصمم به برگزاری مسابقات در تاریخ جدید اعلام شده یعنی در سال ۲۰۲۱ است.» مسابقات المپیک توکیو قرار بود در تابستان آینده برگزار شود اما به دلیل شیوع کرونا به تابستان ۲۰۲۱ موکول شد. این مسابقات قرار است از تاریخ ۲۳ ژوئن ۲۰۲۱ آغاز و در تاریخ ۱۸ اگوست به پایان برسد. حال باید دید چه سرنوشتی در انتظار بزرگترین تورنمنت ورزشی جهان که تحت تاثیر یک ویروس قرار گرفته است.

ساروی بهترین فرنگی کار ایران

اتحادیه جهانی کشتی رنکینگ فرنگی کاران جهان برای حضور در المپیک توکیو که در سال ۲۰۲۱ برگزار می شود را اعلام کرد. بر این اساس در ۶۰ کیلوگرم علیرضا نجاتی با ۲۵ امتیاز نفر پنجم است. در ۷۷ کیلوگرم محمدعلی گرابی با ۲۵ امتیاز در رده هفتم ایستاده. در ۹۷ کیلوگرم محمدهادی ساروی با ۱۶ امتیاز در پله چهارم قرار دارد و در ۱۳۰ کیلوگرم امیر قاسمی منجزی با ۲۰ امتیاز نفر دهم رنکینگ به حساب می آید. با توجه به اعلام اتحادیه جهانی، رنکینگ ۴ کشتی گیر برتر در نحوه قرار گرفتن آن ها در جدول مسابقات مؤثر خواهد بود و رنکینگ مختص همان کشتی گیر خواهد بود و قابل انتقال نیست.

تمرین در پارکینگ همسایه!

در روزهای شیوع ویروس کرونا و با توجه به تعطیل شدن اردوهای تیم های ملی، ورزشکاران در خانه دست به کار شدند و تمریناتشان را دنبال کردند. یکی از این نفرات حسین نوری دارنده مدال برنز کشتی فرنگی جهان است که با برنامه ای که کادر فنی در فضای مجازی به کشتی گیران می دهند، تمریناتش را به صورت شخصی دنبال می کند. او در این باره گفت: «یکی از دوستانم در همسایگی ما پارکینگ خانه خود را تبدیل به باشگاه کرده و در آنجا به صورت شخصی تمرین می کنم. آمادگی خود را حفظ کرده ام و طبق برنامه ای که کادر فنی در فضای مجازی به ما می دهد، جلو می روم.» وی ادامه داد: «البته یک ساعت قبل از تمرین کل فضای تمرینی را توسط دستگاه سم پاش ضد عفونی می کنم و سپس تمرینات خود را انجام می دهم.» نوری در مورد به تعویق افتادن المپیک ۲۰۲۰ توکیو عنوان داشت: «حضور در المپیک انگیزه تمامی ورزشکاران است و در حال حاضر به دلیل ویروس کرونا شرایط برای همه ورزشکاران دنیا یکسان است. من هم تلاش می کنم تا از سایرین جا نمانم و آمادگی خود را حفظ کنم چرا که رقبای خوبی در این وزن دارم.» وی با اشاره به اینکه ویروس کرونا بسیار خطرناک است و حتی ورزشکاران نیز از آن مصون نیستند، خاطر نشان کرد: «چند روز پیش در خبرها خواندم که اسماعیل بوررو قهرمان کشتی فرنگی کوبا نیز مبتلا به کرونا شده است و این نشان می دهد که شیوع این ویروس بسیار بالاست. دعا می کنم کسانی که دچار این مریضی شده اند زودتر خوب شوند و به خانواده کسانی که جان شان را به دلیل این بیماری از دست داده اند تسلیت می گویم. همه ما باید در خانه ماندن را رعایت کنیم تا هر چه زودتر از شر این بلا خلاص شویم.»

کرونا؛ ویروسی که ورزش را به کما برد

جنگ جهانی سوم!

حدود یک ماه قبل وقتی چند مسابقه از سری آ فوتبال ایتالیا به دلیل شیوع ویروس کرونا لغو شدند، هیچ کس تصور نمی کرد این ماجرا به زودی لغو همه مسابقه های ورزشی در سراسر دنیا را رقم بزند. کرونا ما خیلی زود به یک چالش بی سابقه برای ورزش دنیا تبدیل شد. می گویند بعد از جنگ جهانی دوم، هیچ پدیده ای تا این اندازه مسابقه های ورزشی را لغونکرده است. به نظر می رسد کرونا «جنگ جهانی سوم» بشریت است. جنگی که در آن کشورها نه علیه یکدیگر، بلکه علیه یک ویروس مرگبار مبارزه می کنند.

آرزای هنورد

وقتی بیماری کووید ۱۹ از چین به چند نقطه دیگر در قاره آسیا رسید، اروپایی ها هنوز برنامه ای برای تعطیلی رقابت های فوتبال نداشتند. حتی وقتی این بیماری دامن قاره اروپا را گرفت و در ایتالیا مشاهده شد، باز هم یوفادر برابر ایده تعطیلی مسابقات، مقاومت

چهره به چهره

اولین تصمیم بزرگ فوتبالی برای کرونا

فرمول بروژ

شیوع ویروس کرونا در بسیاری از کشورهای جهان، وضعیت فوتبال را دستخوش یک تغییر بزرگ کرده است. حالا دیگر نبردهای فوتبال در دنیا کاملاً به تعطیلی کشیده شده اند و هنوز زمانی برای بازگشت رسمی فوتبال در نظر گرفته نشده است. چرا که هیچ کس نمی داند ویروس یا داروی موثر بیماری کووید ۱۹ دقیقاً در چه زمانی از راه خواهد رسید و آماده استفاده خواهد شد. تصمیمی نهایی در مورد یورو، گرفته شده اما رقابت های باشگاهی، هنوز کاملاً با تکلیف به نظر می رسند. درباره پایان لیگ های مختلف، چند سناریوی متفاوت وجود دارد. اولین سناریو، پایان دادن به رقابت ها و قهرمان اعلام کردن تیم صدرنشین است. این نقشه در درجه اول، کم در دسترستین روش به نظر می رسد اما در عین حال، ممکن است نقض کننده عدالت باشد. چرا که در بعضی

اتفاق روز

کرونا، شکاف طبقاتی و یک فوتبال ورشکسته

حداقل ژست بگیرید!

در روزهایی که ویروس کرونا، فوتبال را به گوشه رینگ برده و رشته های مختلف ورزشی در جهان را در وضعیت مبهم قرار داده است، هر روز خبری مرتبط با کاهش دوطلبانه دستمزدهای یکنان باشگاه های مختلف خارجی به گوش می رسد. فوتبالیست ها می خواهند کنار باشگاه بایستند و نشان بدهند که این شرایط سخت را در می کنند. در فوتبال ایران اما چنین خبرهایی به گوش نمی رسد و بیشتر فوتبالیست ها هنوز حتی به صورت نمایشی، قدمی برای کمک به دیگران در این شرایط سخت برنداشته اند.

کووید ۱۹، تنها بیماری یک «قشر خاص» نیست که عموم مردم نسبت به آن بی توجه باشند. کرونا موزترین و مرگبارترین ویروسی نیست که دنیا را تحت تاثیر قرار داده اما سرعت انتقال این ویروس به شدت بالاست و همین موضوع، به یک دغدغه و پاندمی بزرگ جهانی تبدیل شده است. طبیعتاً در چنین شرایطی، نمی توان از برگزاری رقابت های فوتبال صحبت کرد. همیشه مردم، کنار فوتبال ایستاده اند و حالاً نوبت فوتبال است که کنار مردم بایستد. به همین خاطر است که باشگاه های خارجی، بخش

در جهان است. کووید ۱۹ تا امروز یک میلیون نفر از مردم دنیا را در آمارهای رسمی درگیر کرده است. تنها در دو کشور ایتالیا و اسپانیا، ۲۳ هزار نفر جان خود را بر اثر این بیماری از دست داده اند. آماري که بیش از حد نگران کننده به نظر می رسد. حتی قوانین سخت گیرانه قرنطینه، نتوانسته و اوضاع را به طور کلی آرام کند. به نظر می رسد تا زمانی که واکسن و یادآوری کاملاً موثری برای این ویروس کشف نشود، اوضاع به همین منوال خواهد بود. چرا که کرونا از یک بیمار شروع شده و باز هم یک نفر، برای انتقال آن به همه دنیا کافی خواهد بود.

در پی شیوع کرونا، مسابقه های باشگاهی فوتبال در سراسر دنیا نیمه کاره مانده اند. این موضوع برای لیگ برتر ایران هم صدق می کند و هنوز معلوم نیست چه سرنوشتی در انتظار این لیگ خواهد بود. ابتدای بازی بدون تماشاگر برگزار می شدند، سپس خبر لغو یک هفته ای لیگ از راه رسید. در ادامه بازی ها تا ۱۵ فروردین و سپس تا پایان این ماه لغو شدند اما به نظر می رسد حداقل تا پایان اردیبهشت، خبری از برگزاری فوتبال نخواهد بود. در همه لیگ های دنیا، چنین وضعیتی حاکم است و به نظر می رسد خیلی از کشورها، در انتظار دریافت دستورالعملی واحد از سوی فیفا هستند. هنوز معلوم نیست چه اتفاقی برای لیگ های فوتبال خواهد افتاد اما سرنوشت یورو، مشخص شده و این تورنمنت قرار است با یک سال تأخیر برگزار شود. با وجود برگزاری در تابستان سال ۲۰۲۱، این دوره از یورو همچنان به عنوان یورو ۲۰۲۰ شناخته خواهد شد. دوره بعدی بازی ها نیز در همان زمان تعیین شده یعنی سال ۲۰۲۴ برگزار می شود. این نخستین بار است که بین جام ملت ها و جام جهانی، تنها یک مسال فاصله وجود خواهد داشت. با تغییر در برنامه جام ملت ها، فرمت جدید جام باشگاه های جهان که قرار بود با حضور ۲۴ تیم

می کرد، شاید امروز میزان شیوع کرونا در اسپانیا به این اندازه نبود. هیچ کس نمی تواند تعطیلی مسابقه های فوتبال در چنین روزهایی را زیر سؤال ببرد. هیچ کس نمی تواند چنین ایده ای را مورد انتقاد قرار بدهد. البته که سپری کردن روزهای بدون ورزش، دشوار به نظر می رسد اما این تعطیلی، عملاتنها راه موجود برای کاهش اثرات کرونا

تیم های آتالانتا و والنسیا در برگامو ایتالیا برگزار شدند. چند هزار طرفدار والنسیا در زمان برگزاری این بازی به برگامو رفتند و وقتی به کشورشان برگشتند، بار شکست و کرونا را حمل می کردند. بلافاصله، نمودار شیوع این ویروس در کشور اسپانیا، به مرز انفجار رسید. در واقع اگر یوفا فقط کمی زودتر مسابقه های باشگاهی را تعطیل

نیز ضرر و زیادی قابل توجهی بهراند. بسیاری از باشگاه ها از نیمه تمام ماندن این فصل وحشت دارند و نمی خواهند چنین تجربه ای برای شان اتفاق بیفتد. موضوعی که می تواند باشگاه های کوچک تر را تا مرز ورشکستگی نیز ببرد.

بلژیک، اولین کشور اروپایی است که تصمیم نهایی را در مورد سرنوشت لیگ گرفته و رسماً تیم صدرنشین یعنی کلوب بروژ را به عنوان قهرمان برگزیده است. در واقع این فصل به طور رسمی برای مهره هایی مثل عزت اللهی، امید ابراهیمی، میلاد محمدی، کاوه رضایی و علی قلی زاده به پایان رسیده و بروژ که با ۱۵ امتیاز در صدر جدول قرار داشت، جام را تصاحب کرده است. فدراسیون فوتبال بلژیک تصمیم گرفته تیم خنث رده دومی را نیز به عنوان سهمیه فصل آینده لیگ قهرمانان اروپا معرفی کند. این در حالی است که خنث آنها دو امتیاز بیشتر از شارلوا دارد و طبیعتاً در بازی های بعدی، کاوه رضایی هم تیمی های می توانستند برای رسیدن به لیگ قهرمانان مبارزه کنند. بلژیکی هادر مورد سقوط و صعود نیز تصمیم های خاصی گرفته اند. هر دو

پس از تعطیلی رقابت های ان بی ای، دستمزدها کارکنان باشگاه و همچنین افراد مرتبط با ورزشگاه ها را تا پایان زمان تعطیلی بر عهده گرفته اند. در باشگاه بارسلونا نیز، بازیکنان در ماه های قرنطینه و بدون فوتبال، از ۷۰ درصد دستمزده خود صرف نظر کرده اند. موضوعی که پس از صحبت بزرگ ترهای تیم با سایر بازیکن هارقم خورده است.

در فوتبال ایران، هنوز هم این «علی کریمی» است که در قلب یک حادثه، از راه می رسد و به دیگران کمک می کند. سایر مدعیان «ستاره مردم» بودن، در چنین روزهایی به یک خواب عمیق فرو رفته اند. فوتبالیست هایی که در ۱۲ ماه سال بر سر دریافت حقوق باشگاه، دعوا دارند و مدام این اختلاف را رسانه ای می کنند، امروز در نبرد با کرونا نقشی ندارند. ستاره هایی که به محض به تعویق افتادن حقوق شان، جنجال به راه می اندازند و تمرین ها را به تعطیلی می کشانند، امروز ترجیح می دهند هیچ اظهار نظری نداشته باشند. تاسفبار است که حتی ستاره های خارجی نیز، در این زمان سخت به باشگاه مجال نمی دهند. بودروف قرار دادش را با استقلال فسخ می کند و می رود، استوکس به همین بهانه، از سفر به ایران سر باز می زند، رادوشوویچ علیه باشگاه استوری می گذارد و در اینستاگرام سروصدا می کند و چند مهره خارجی دیگر نیز، کرونا را به بهانه ای برای فشار گذاشتن به باشگاه تبدیل می کنند. هنوز هم که هنوز است یک بازیکن لیگ

می گویند بعد از جنگ

جهانی دوم، هیچ پدیده ای تا این اندازه مسابقه های ورزشی را لغونکرده است. به نظر می رسد کرونا «جنگ جهانی سوم» بشریت است. جنگی که در آن کشورها نه علیه یکدیگر، بلکه علیه یک ویروس مرگبار مبارزه می کنند

در سال ۲۰۲۱ برگزار شود، لغو شده است. این بلا تکلیفی اما تنها شامل حال فوتبال نمی شود. برای اولین بار در تمام تاریخ، یک دوره از رقابت های المپیک قرار است در «سال فرد» برگزار شود. ژاپنی ها تصمیم گرفته اند المپیک را به سال آینده موکول کنند تا این رقابت ها بدون تگرانی صورت بگیرد. بدون تردید برای ستاره هایی که آماده رسیدن به المپیک بودند، این خبر نگران کننده خواهد بود. برای ورزش ایران اما شاید چنین خبری، خیلی هم بد نباشد. چرا که حسن یزدانی و سهراب مرادی به عنوان دو ستاره کلیدی و دو شانس مسلم مدال طلا، همچنان در دوران نقاهت به سر می برند.

دنیای ورزش، چالش بزرگی را تجربه می کند. چالشی که هیچ کس هنوز از زمان پایان یافتن آن اطلاعی ندارد. تا وقتی صحبت از مرگ و زندگی باشد، طبیعتاً رشته های مختلف ورزشی در اولویت قرار نمی گیرند اما گرفتن یک تصمیم عادلانه برای سرنوشت لیگ های مختلف فوتبال، در چنین شرایطی بسیار دشوار به نظر می رسد. تاثیرات کرونا در ورزش، برای چند سال باقی خواهد ماند. و ویروسی که زمان المپیک و یورو را عوض کرد، فوتبال را در نقطه اوج به تعطیلی کشاند، لیگ قهرمانان اروپا را متوقف کرد و ورزشکارها را در حساس ترین مقطع فصل، به خانه فرستاد.

پایان رقابت ها را امضا کنند. به نظر می رسد همه چیز به زمان پایان کابوس کرونا بستگی خواهد داشت. اگر تا قبل از تابستان اوضاع عادی شود، می توان به بازگشت فصل فوتبال امیدوار بود اما در غیر این صورت، بعید است که این فصل، دیگر شانس برای ادامه یافتن داشته باشد.

برتری، حاضر نشده بخشی از قرارداد این فصل خود را به باشگاه بخشید. مطمئناً اگر فصل هم همین حال نیمه تمام ماند، باز هم هیچ بازیکنی حاضر نخواهد شد شرایط را برای باشگاه حداقل کمی ساده کند و جلوی بروز یک بحران مالی بزرگ را بگیرد. این موضوع به روشنی نشان می دهد که چرا امروز چنین شکاف بزرگی بین مردم فوتبالیست ها به وجود آمده است و چرا مردم خیلی از این فوتبالیست ها را از خودشان نمی دانند.

حالا که معضل درآمذیایی به یک دغدغه بزرگ برای باشگاه های مختلف در دنیا تبدیل شده، حالا که یوفا حتی قانون فیریلی مالی را کنار زده تا باشگاه ها همه راه ها را برای کنار زدن بحران امتحان کنند، در فوتبال ایران اصلاً درآمدی وجود ندارد که همه نگران از دست رفتن آن زیر سایه شوم کرونا باشند! اینجانه حق پخشی در کار است، نه هزینه بلیت فروشی سود چشم گیری برای باشگاه به همراه می آورد و نه حامیان مالی، به نسبت هر مسابقه و هر جام به تیم شان کمک می کنند. در این فوتبال، خبری از پرداخت حقوق منظم هفتگی و ماهانه به بازیکنان نیست. همه این ها قابل قبول هستند اما تلخ و گزنده است که حتی یک فوتبالیست در چنین شرایطی «ژست» کمک به باشگاه را هم نمی گیرد. دیوار بی اعتمادی بین فوتبالیست ها و مدیران باشگاهی انقدر بالا رفته که هیچ بازیکنی حتی به صورت نمایشی، قدمی برای حمایت از تیمش بر نمی دارد.